

Scenariusz sexedpl:

STEREOTYPY PŁCIOWE

Scenariusz sexedpl:

STEREOTYPY PŁCIOWE

Opracowanie:
Basia Pietruszczak

Grupa wiekowa:
wczesnoszkolna

Czas trwania:
45 minut +

Konsultacja merytoryczna:
Tosia Kopyt i Hubert Pajęczkowski

Główne tematy poruszane podczas lekcji:
stereotypy płciowe

Potrzebne materiały:
piłka, tablica, kartki i kredki

Cel zajęć:
Zrozumienie pojęcia „stereotypy płciowe”

Ćwiczenie nr 1: „CHŁOPCY SĄ..., DZIEWCZYNKI SĄ...”

Zaproś uczniów i uczennice do zajęcia miejsc w kółku. Przedstaw ćwiczenie:

Za chwilę będę rzucać wam piłkę. Za każdym razem, kiedy to zrobię, będę mówić: Dziewczynki... lub Chłopcy... Zadaniem osoby, która złapie piłkę, jest szybkie dokończenie zdania i odrzucenie piłki do mnie.

Upewnij się, czy polecenie ćwiczenia jest zrozumiałe i przeprowadź 1-2 rundy rzutów na rozgrzewkę. Za każdym razem po podaniu przez dzieci przykładów zapisuj je na tablicy odpowiednio w dwóch kolumnach: dziewczynki i chłopcy. Postaraj się, aby każda osoba miała szansę się wypowiedzieć.

Dyskusja:

Przeczytaj wszystkie słowa zapisane na tablicy. Zapytaj klasę:

Jak myślicie, czy wszystkie dziewczynki i wszyscy chłopcy muszą mieć cechy czy zachowywać się zgodnie z tym, co jest zapisane na tablicy?

Posłuchaj odpowiedzi z klasy, następnie zadaj kolejne pytania:

Jak uważacie, czy dziewczynki mogą zachowywać się tak, jak chłopcy, a chłopcy jak dziewczynki?

Czy chłopcy i dziewczynki mogą dzielić te same cechy i robić te same rzeczy?

Następnie poproś uczniów i uczennice, żeby podnieśli ręce, jeśli zgadzają się z następującymi zdaniami:

Niektóre dziewczynki lubią grać w piłkę nożną.

Niektórzy chłopcy lubią bawić się lalkami.

Niektóre dziewczynki nie lubią różowego.

Niektórzy chłopcy lubią różowy.

Niektóre dziewczynki mają krótkie włosy.

Możesz dodać inne przykłady, które uważasz za odpowiednie dla twojej klasy.

Podsumowanie:

Jak widzicie, każda osoba, niezależnie od płci, może robić i lubić różne rzeczy. Może też zachowywać się i wyglądać na różne sposoby. Czasami ludzie myślą, że to, czy ktoś jest mężczyzną czy kobietą oznacza, że może się zachowywać, lubić czy robić tylko niektóre rzeczy. Taką postawę nazywamy stereotypem płciowym. Jednak w rzeczywistości, niezależnie od płci, ludzie są bardzo różni, a każda osoba – unikatowa.

Ćwiczenie nr 2: KTO TAK, JAK JA?!

Niezależnie od płci – jesteśmy do siebie podobni i wiele nas łączy: lubimy podobne rzeczy, każda/każdy z nas ma głowę (całe szczęście!), możemy mieć podobne marzenia, np. żeby pojechać na wakacje. Teraz waszym zadaniem będzie powiedzenie o sobie jakiegoś zdania na wasz temat, które zdradza, co lubicie, o czym marzycie lub jacy jesteście. Dana osoba mówi np.: Kto, tak jak, ja lubi pizzę? Wszystkie osoby, które też lubią pizzę – wstają.

Możesz zacząć ćwiczenie, mówiąc jakieś zdanie o sobie. Następnie upewnij się, że każda osoba w kółku będzie mogła się wypowiedzieć.

Bardziej dynamiczną alternatywą tego ćwiczenia jest wykorzystanie ustawionych w kółko krzeseł. Krzesła powinno być o jedno mniej niż jest osób. Osoba, która zaczyna ćwiczenie, staje na środku kółka i wypowiada swoje zdanie. Wszystkie pozostałe, które się z nią zgadzają, muszą wstać i poszukać sobie nowego krzesła do siedzenia. Osoba, która nie zdąży usiąść, zostaje na środku i to ona jest kolejną wypowiadającą swoje zdanie.

Podsumowanie:

Patrząc tylko na płeć, możemy myśleć, że bardzo się od siebie różnimy. Ale jak widzicie, wszyscy lubimy różne rzeczy i mamy różne charaktery. Niezależnie od tego, jakiej jesteśmy płci. Warto pamiętać, że każda osoba ma prawo lubić i robić to, co chce. Płeć nie powinna na to wpływać. Każdy człowiek jest niepowtarzalny i zasługuje na szacunek.